

פרשת ויצא ילקב התשפ"ג

ari.kahn@biu.ac.il

הרב ארי דוד קאהן

1. בראשית (פרשת ויצא) פרק כח פסוק י - כב

(י) ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: (יא) ויפגע במקום וילן שם כייבא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשיתו וישכב במקום ההוא: (יב) ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו: (יג) והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנוה ולזרעה: (יד) והנה זרעה פעפר הארץ ופרצת גמה וקדמה וצפנה וגובה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובורעה: (טו) והנה אנכי עמך ושמרתיה בכל אשר תלך והשבתיה אליהאדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: (טז) ויניח יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הגה ואנכי לא ידעתי: (יז) ויירא ויאמר מה-נורא המקום הגה אין זה בי אמ-בית אלהים וזה שער השמים: (יח) וישכם יעקב בבקר ויקח את-האבן אשר-שם מראשיתו וישם אתה מצבה ויצק שמן על-ראשה: (יט) ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל ואולם לזו שם-העיר לראשונה: (כ) ויצר יעקב נדר לאמר אם-יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הגה אשר אנכי הולך וגמולי לחם לאכל ובגד ללבוש: (כא) ושכתי בשלום אל-בית אבי והנה ה' לי לאלהים: (כב) והאבן הזאת אשר-שמתל מצבה יהנה בית אלהים וכל אשר תמו-לי עשר אעשרנו לך:

2. בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק מב - מז

(מב) ויגד לרבקה את-דברי עשו בנה הגל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו אחיך מתנתם לך להרגך: (מג) ועתה בני שמע בקולי וקום ברח-לך אל-לבן אחי חרנה: (מד) וישבת עמו ימים אחדים עד אשר-תשוב חמת אחיך: (מה) עד-שוב אף-אחייך ממך ושכח את אשר-עשית לו ושלחתי ולקחתי משם למה אשפל גם-שניכם יום אחד: (מו) ותאמר רבקה אל-יצחק קצתי בחיי מפני בנות חת אמ-לקח יעקב אשה מבנות-חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

3. בראשית (פרשת תולדות) פרק כח פסוק א - ה

(א) ויקרא יצחק אל-יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא-תקח אשה מבנות פנעו: (ב) קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך ורח-לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך: (ג) ואל שדל יברך אתך ויפרך ויברך והיית לקהל עמים: (ד) וימו-לך את-ברכת אברהם לך ולזרעה אתה לרשתה את-ארץ מגריד אשר-ינתן אלהים לאברהם: (ה) וישלח יצחק את-יעקב וילך פדנה ארם אל-לבן בן-בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו:

4. בראשית (פרשת תולדות) פרק כז

(כז) ויגש וישק-לו ויברח את-גרים בגדיו ויברכהו ויאמר ראה גים בני פרים שדה אשר ברכו ה': (כח) וימו-לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש: (כט) געבדוך עמים וישפתחו לך לאמים הנה גביר לאחייך וישפתחו לך בני אמך ארריה ארור ומברכיה ברוך:

5. בראשית (פרשת ויצא) פרק ל פסוק כה - מג

(כה) ויהי כאשר ילדה רחל את-יוסף ויאמר יעקב אל-לבן שלחני ואלכה אל-מקומי ולא-רצי: (כו) תנה את-נשי ואת-ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את-עבדתי אשר עבדתי: (כז) ויאמר אליו לכן אמ-נא מצאתי חן בעיניך גמ-שמי ויברכני ה' בגללה: (כח) ויאמר נקבה שוכר עלי ואתנה: (כט) ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתי ואת אשר-היה מקנך אתי: (ל) כי מעט אשר-היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך ה' אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם-אנכי לביתי: (לא) ויאמר מה אמו-לך ויאמר יעקב לא-תמו-לי מאומה אם-תעשה-לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנה אשמר: (לב) אעבר בכל-צאנה

היום הָסֵר מִשֵּׁם כָּל־שֵׁהוּ נָקַד וְטָלוּא וְכָל־שֵׁה־חֹמֶם בְּכַשְׁבִּים וְטָלוּא וְנָקַד בְּעֵזִים וְהָיָה שְׂכָרִי: (לג) וְעָנְתָה־
 בִּי צִדְקָתִי בְּיוֹם מִחָר כִּי־תָבוֹא עַל־שְׂכָרִי לְפָנָיִךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינְנִי נָקַד וְטָלוּא בְּעֵזִים וְחֹמֶם בְּכַשְׁבִּים גָּנוּב הוּא
 אִתִּי: (לד) וַיֹּאמֶר לָבוֹן הֵן לֹא יָהִי כַדְבָּרְךָ: (לה) וַיִּסֶר בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־הַתְּלִישִׁים הַעֲקָדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־
 הָעֵזִים הַנִּקְדוֹת וְהַטְּלָאֵת כֹּל אֲשֶׁר־לָבוֹן בּוֹ וְכָל־חֹמֶם בְּכַשְׁבִּים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָיו: (לו) וַיִּשֶׂם דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבוֹן הַנּוֹתֵרֶת: (לז) וַיִּקְחֻהוּ יַעֲקֹב מִקָּל לַבְּנָה לָח וְלוֹזוּ וְעַרְמוֹן וַיַּפְצֵל
 בֵּהֶן פְּצָלוֹת לַבָּנוֹת מִחֹשֶׁף הַלָּבוֹן אֲשֶׁר עַל־הַמַּקְלוֹת: (לח) וַיִּצָּג אֶת־הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֶהֱטִים בְּשִׁקְתוֹת
 הַיָּמִים אֲשֶׁר תָּבֹאֵן הַצֹּאן לִשְׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיִּחַמְנָה בְּבֹאֵן לִשְׁתוֹת: (לט) וַיִּחַמְּו הַצֹּאן אֶל־הַמַּקְלוֹת וַתִּלְדֶּן
 הַצֹּאן עֲקָדִים נִקְדִים וְטָלָאִים: (מ) וְהַכַּשְׁבִּים הַפְּרִיד יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פְּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֵקֶד וְכָל־חֹמֶם בְּצֹאן לָבוֹן
 וַיִּשְׁתַּלְּו עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתַם עַל־צֹאן לָבוֹן: (מא) וְהָיָה בְּכָל־יַחֲם הַצֹּאן הַמַּקְשָׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־
 הַמַּקְלוֹת לְעֵיגֵי הַצֹּאן בְּרֶהֱטִים לִיחַמְנָה בַּמַּקְלוֹת: (מב) וּבַהֲעֵטִיף הַצֹּאן לֹא יֵשִׂים וְהָיָה הָעֵטָפִים לְלָבוֹן
 וְהַקְשָׁרִים לְיַעֲקֹב: (מג) וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיִּהְיֶה־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעַבְדִים וּגְמָלִים וְחַמְרִים:

6. בראשית (פרשת תולדות) פרק כה פסוק כז

(כז) וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֲשׂוֹ אִישׁ יִדְעֵ צִיד אִישׁ שִׁדָּה וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם יָשָׁב אֱהֻלִים:

7. רשב"ם בראשית (פרשת תולדות) פרק כה פסוק כז

יָשָׁב אֱהֻלִים - רועה צאן אביו, כמו שפירשתי אצל יושב אהל ומקנה:

8. בראשית (פרשת בראשית) פרק ד פסוק כ

וַתִּלְדַּ עֵדָה אֶת־יִבְלָה הוּא הָיָה אֲבִי יִשָׁב אֱהֻל וּמִקְנָה:

9. רש"י בראשית (פרשת בראשית) פרק ד פסוק כ

הוא הנה הראשון לרועי בהמות במדברות, **יושב אהלים חדש פאן וחדש פאן בשביל מרעה צאנו,**
וכשפלה המרעה במקום זה הולך ותוקע אהלו במקום אחר. ...

10. רשב"ם בראשית (פרשת בראשית) פרק ד פסוק כ

ישב אהל ומקנה - רועה צאן:

11. חזקוני בראשית (פרשת תולדות) פרק כה פסוק כז

ישב אהלים לפי פשוטו אהלים של צאן כמו אביו יושב אהל ומקנה ולפי שעתיד לומר שהיה רועה
 את צאן לבן קדם ולמדך שאמנתו לרעות צאן.

12. בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק א - יח

(א) וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לָבוֹן לֵאמֹר לָקַח יַעֲקֹב אֶת כָּל־אֲשֶׁר לְאָבִינוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאָבִינוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכָּבֵד
 הַזֶּה: (ב) וַיָּרָא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבוֹן וְהָיָה אֵינְנוֹ עִמּוֹ כַּתְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם: (ג) וַיֹּאמֶר הִ' אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־
 אֶרֶץ אַבְוֹתַי וְלִמְוִלְדָתְךָ וְאֶהְיֶה עִמָּךְ: (ד) וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלֵאָה הַשָּׂדָה אֶל־צֹאנֹו: (ה) וַיֹּאמֶר
 לָהֶן רֵאָה אֲנִכִּי אֶת־פְּנֵי אָבִיכֶן כִּי־אֵינְנוֹ אֵלַי כַּתְּמוּל שְׁלֹשׁוֹם וְאֵלֵהֶי אָבִי הֲיָה עִמָּדִי: (ו) וְאִתְּנָה וְדַעְתָּן כִּי בְּכָל־
 כַּחֲסֵי עַבְדָּתִי אֶת־אָבִיכֶן: (ז) וְאָבִיכֶן הִתֵּל בִּי וְהִחֲלַף אֶת־מִשְׁפָּרְתִי עֲשֵׂרֶת מִגִּים וְלֹא־נִתְּנוּ אֱלֹהִים לְהִרְעֵ
 עִמָּדִי: (ח) אִם־כֹּה יֹאמֶר נִקְדִים יִהְיֶה שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן נִקְדִים וְאִם־כֹּה יֹאמֶר עֲקָדִים יִהְיֶה
 שְׂכָרְךָ וְיִלְדוּ כָל־הַצֹּאן עֲקָדִים: (ט) וַיִּצָּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֵה אָבִיכֶם וַיִּתְּן־לִי: (י) וַיְהִי בַעַת יַחֲם הַצֹּאן
 וְאִשָּׁא עֵיגֵי וְאָרָא בַּחֲלוֹם וְהָיָה הָעֵתָדִים הָעֵלִים עַל־הַצֹּאן עֲקָדִים וְנִקְדִים וְנִקְדִים: (יא) וַיֹּאמֶר אֵלַי
 מִלֵּאָה הָאֱלֹהִים בַּחֲלוֹם יַעֲקֹב וַאֲמַר הֲנִנִּי: (יב) וַיֹּאמֶר שׂא־נָא עֵינֶיךָ וּרְאֵה כָל־הָעֵתָדִים הָעֵלִים עַל־
 הַצֹּאן עֲקָדִים וְנִקְדִים כִּי רִאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבוֹן עָשָׂה לָךְ: (יג) אָנֹכִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר
 מִשְׁחַת שֵׁם מִצִּבְיָה אֲשֶׁר נִזְרַת לִי שֵׁם גִּדְרַ עֲתָה קוֹם צֵא מִן־הָאֶרֶץ הַזֹּאת וְשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מְוִלְדָתְךָ:
 (יד) וַתַּעַן רַחֵל וְלֵאָה וַתֹּאמְרָנָה לֹא הַעוֹד לָנוּ תִּלְקַ וְנִחַלָּה בְּבֵית אָבִינוּ: (טו) הֲלוֹא נִכְרַיִת נִחַשְׁכְּנוּ לֹא כִּי
 מְכַרְנוּ וְנִאֲכַל גַּם־אֲכֹל אֶת־כִּסְפֵּנוּ: (טז) כִּי כָל־הָעֵשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאָבִינוּ לָנוּ הוּא וְלִבְנֵינוּ וְעִתָּה

כָּל־אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלָיךָ עֲשֵׂה: (יז) וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיֵּשָׂא אֶת־בְּנָיו וְאֶת־נָשָׁיו עַל־הַגְּמָלִים: (יח) וַיִּנְהַג אֶת־כָּל־מִקְנֵהוּ וְאֶת־כָּל־כֶּשֶׁף אֲשֶׁר רָכַשׂ מִקְנֵה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׂ בְּפָנָיו אַרְגָּם לְכוּא אֶל־יִצְחָק אָבִיו אַרְצָה כְּנָעַן: 13. רד"ק בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק ט

ויצאל - ענין הסרה ושלילה, לפי שהוא גוזל אותי ומחליף משכורתי לפיכך היה מאת האל והיו יולדות רוב הצאן כמשכורתי, וכן הראני האל בחלום להודיעני כי מאתו נהיה הדבר הזה ולא דרך מקרה, כי האל משגיח ביריאי להצילם מיד עושקיהם ולהטיב להם:

14. אילת השחר בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק ט

ויצל אלקים את מקנה אביכם ויתן לי. צ"ב הרי יעקב עבד וקיבל בשכרו את המגיעו, ולמה זה נחשב שהפריש מאביהם ונתן לו:

15. העמק דבר בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק י

ויהי בעת וגו'. עוד הוכחה שלא המקלות לבד גרמו לזה שהרי ראיתי בחלום שהיה מעשה המלאך בזה, וגם אמר כי רואה העול שלבן עושה בהפיכת התנאים ובהסרת הצאן מהחל. והסביר כל זה להן שלא יחשבו גם המה שכל העושר הלז הוא לאביהן כדבר בני לבן, וא"כ כל זמן שהמה בית אביהן יש תקוה שישוב אליו, ומידו יגיע להן ויהי נכסי מלוג, משא"כ עתה כשילכו עם העושר אין להן מאומה בזה רק של יעקב המה, על כן הסביר להן שודאי כן הוא שהכל שלו:

16. רמב"ן בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק יג

וטעם אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר - כי אתה נדרת להיות עובד לשם המיוחד בארץ הנבחרת ולהיות לך האבן בית אלהים ולהוציא שם מעשרותיך, ואם תאחר נדריך עוד יקצוף האלהים על קולך:

17. קהלת פרק ה פסוק א - ז

(א) אֶל־תִּבְהַל עַל־פִּיךָ וּלְבַבְךָ אֶל־יִמְתָּהּ לְהוֹצִיא דָבָר לִפְנֵי הָאֱלֹהִים כִּי הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאַתָּה עַל־הָאָרֶץ עַל־כֵּן יִהְיֶיךָ דְּבָרֶיךָ מְעֻשִׂים: (ב) כִּי בָּא הַחֲלוֹם בְּרֹב עֲנָנָיו וְקוֹל כְּסִיל בְּרֹב דְּבָרִים: (ג) כַּאֲשֶׁר תִּדְרֹךְ לְאֱלֹהִים אֶל־תִּאָחַז לְשַׁלְמוֹ כִּי אֵין תִּפְּץ בְּכִסְיִים אֶת אֲשֶׁר־תִּדְרֹךְ שְׁלָם: (ד) טוֹב אֲשֶׁר לֹא־תִדְרֹךְ מִשְׁתַּדֵּר וְלֹא תִשְׁלָם: (ה) אֶל־תִּתֵּן אֶת־פִּיךָ לְחַטֵּיא אֶת־בְּשׂוּרְךָ וְאֶל־תִּאָמַר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ כִּי שָׁגַגְתָּ הֲיֵא לְמָה יִקְצָף הָאֱלֹהִים עַל־קוֹלְךָ וְחִבַּל אֶת־מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ: (ו) כִּי בְּרֹב חֲלָמוֹת וְהַבְּלִים וְדְבָרִים הַרְבֵּה כִּי אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְא: (ז) אִם־עֲשֶׂק רָשׁ וְגִזֵּל מִשְׁפָּט וְצָדִיק תִּרְאָה בְּמִדְיָנָה אֶל־תִּתְמַה עַל־הַתִּפְּץ כִּי גִבַּה מְעַל גְּבִיהַ שְׁמֵר וּגְבִיהֵם עֲלֵיהֶם:

18. אבן עזרא בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק ט

ויצאל אלקים כטעם וינצלו את מצרים (שמות יב, לו), ושניהם מגזרת הצילני נא (ברא' לב, יב), ואם הוא מעט רחוק. וזה שאמר יעקב לנשיו גם הוא אמת, שראה זה בחלום, כי השם יעזרהו לחזק הצאן ולהוליד גם בלא מקלות:

19. בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק ו - יג

(ו) וַרְבֵּקָה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לְאִמְרֵי הַגָּה שְׁמַעְתִּי אֶת־אָבִיךָ מִדְּבַר אֶל־עֲשׂוֹ אֲחִיךָ לְאִמְרֵי: (ז) הַבִּיאָה לִי צִיד וְעֲשֵׂה־לִי מְטַעֲמִים וְאֶכְלָה וְאֶבְרַכְכָּה לִפְנֵי ה' לִפְנֵי מוֹתִי: ... (ט) לֹא־נָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עֲזִים טְבִים וְאֶעֱשֶׂה אִתָּם מְטַעֲמִים לְאָבִיךָ כַּאֲשֶׁר אָהֵב:

20. בראשית רבה (וילנא) (פרשת תולדות) פרשה סה סימן יד

וַרְבֵּקָה אָמְרָה אֶל יַעֲקֹב, הַבִּיאָה לִי צִיד, וְעַתָּה בְּנֵי שְׁמַע בְּקוֹלִי, לֹא נָא אֶל הַצֹּאן ... וְלִקַּח לִי מִשָּׁם שְׁנֵי גְדֵי עֲזִים טְבִים, ... רַבִּי חֵלְפוֹ אָמַר טוֹבִים לָךְ, שְׁעַל יָדֶךָ אֶת נוֹטֵל אֶת הַבְּרִכוֹת. וְטוֹבִים לְבְנֵיךָ, שְׁעַל יָדֶךָ הוּא מִתְפַּכֵּר לָהֶם בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, דְּכַתִּיב (ויקרא טז, ל): כִּי בְיוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר וּגּו'.

21. רש"י בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק ט

שְׁנֵי גְדֵי עֲזִים - כִּי שְׁנֵי גְדֵי עֲזִים הָיָה מֵאֲכָל שֵׁל יִצְחָק? אֲלֵא הָאֶחָד הַקָּרִיב לְפִסְחוֹ וְהָאֶחָד עָשָׂה מְטַעְמִים; בְּפָרְקֵי רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (פֶּרֶק לֵב):

22. הדר זקנים בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק ט

(ט) וקח לי משם שני גדיי עזים. וכי מאכלו שני גדיי עזים. אלא אותה לילה ליל פסח היה וא"ל קח אחד להקריב פסח והשני למאכלו והוא להגיגה:

23. רבינו בחיי בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק ט

(ט) שני גדיי עזים טובים. לא צותה עליו בשני גדיי עזים דרך מקרה אלא בכונה ידועה, וזהו שאמרו במדרשו: (ב"ר סה, י) שני גדיי עזים טובים, וכי מאכלו של יצחק שני גדיים היו. א"ר ברכיה שני גדיי עזים טובים, טובים לך טובים לבניך. טובים לך, שעל ידם תטול הברכות. טובים לבניך, שעל ידם יתכפרו ביום הכיפורים. אמר "טובים לך", שע"י אלו זכה יעקב ונתגבר על עשו שהיה שעיר, שנאמר: הן עשו אחי איש שעיר. "טובים לבניך", אלו שעירי יום הכפורים שמתכפרים ישראל מן החטא על ידם ונצולים משרו של עשו שלא יקטרג, וזהו שאמרו רז"ל: (ב"ר סה, י) (ויקרא טז, טז) "ונשא השעיר", זה עשו, "את כל עונותם", עונות תם. והמטעמים שצותה בהן רבקה ליעקב, לא היו מן החיות השוכנות בשדה, כי אם מן הדברים השוכנים בישוב, והוא שאמרה לו: לך נא אל הצאן, לפי שיעקב היה איש תם יושב אהלים, ומואס בחרב, כי לא כאלה חלק יעקב. גם זרעו מקבלי התורה לא נאמר להם להקריב מן החיה כי אם מן הבהמה, שנאמר: (ויקרא א, ב) "אדם כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה" וגו'.

24. בראשית (פרשת ויצא) פרק כט פסוק טו

וַיֹּאמֶר לְבֶן לִיעֶקֶב הַכִּי־אָחִי אֵתָהּ וַעֲבַדְתָּנִי חָנָם הַגִּידָה לִּי מַה־מִּשְׁפָּרְתָּהּ:

25. בראשית (פרשת ויצא) פרק לא פסוק לא - לב

(לא) ונען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פון-תגזל את-בנותי מעמי: (לב) עם אשר תמצא את-אלהיה לא יחיה נגד אחינו הקר לך מה עמדי וקח-לך ולא-תע יעקב כי רחל גנבתם:

26. אמת ליעקב בראשית (פרשת תולדות) פרק כז פסוק כט

וכן מצינו [לקמן כ"ט פט"ו] שלבן קורא ליעקב בן אחותו: הכי אחי אתה.

27. בראשית (פרשת לך לך) פרק טו פסוק יג - יח

(יג) ויאמר לאבכם ידע מדע כי-גרו יחיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: (יד) וגם את-הגוי אשר יעבדו הן אנכי ואחריי-כן יצאו ברכש גדול: (טו) ואתה תבוא אל-אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה: (טז) ודור רביעי ישובו הנה כי לא-שלם עון האמרי עדי-הנה: (יז) ויהי השמש באה ועלטה הנה והנה מגור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: (יח) ביום ההוא פרת ה' את-אבכם ברית לאמר לזרעך נתתי את-הארץ הזאת מנהר מצרים עדי-הנהר הגדל נהר-פרת:

28. תרגום אונקלוס בראשית (פרשת ויצא) פרק ל פסוק לז - לט

(לז) ונסיב ליה יעקב חטריין דלבן רטיבין ודליוז ודדלוב וקליף בהון קלפין חיונרין קלוף חיונר דעל חטריא: (לח) ודעייז ית חטריא דקליף ברטיא אמת בית שקיא דמיא אמת דאתנן ענא למשתי לקבלהון דענא ומתנחמן במיתיהון למשתי: (לט) ואתנחמא ענא בחטריא וילידן ענא רגולין נמורין ורקועין.

29. חז גדיא:

סד גדיא, סד גדיא דובין אפא בתרי זויז. סד גדיא, סד גדיא:

ואתא שונגרא, ואכלה לגדיא, דובין אפא בתרי זויז. סד גדיא, סד גדיא:

ואתא כלפא, ונשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דובין אפא בתרי זויז. סד גדיא, סד גדיא:

ואתא חוטריא, והפה לכלפא, דנשף לשונגרא, דאכלה לגדיא, דובין אפא בתרי זויז. סד גדיא, סד גדיא: